

॥

” आंस स्रणीची मला ”

आंस स्रणीची मला....

आंस, क्लांस, क्षणी परततो जेव्हा मी विसाव्याला ।
अनु रेकर्तों गाणी फिल्मी, मन रमवायाला ।
फिरवतो नजर अक्तीभवती, बात्कनींत, गच्चींत ।
दिसें कुणी नवयीवना, शृंगार करता नयना ॥

आंस स्रणीची मला....

आंस, रकांस क्षणी बसतो जेव्हा मी विसाव्याला ।
अनु बघतो तापी किनारी, मन रमवायाला, ।
फिरवतो नजर अक्तीभवती, बोटींत, क्वचित् ।
दिसें कुणी नवयीवना, विहार करता नयना ॥

आंस स्रणीची मला....

आंस, क्लांस क्षणी टेकतो जेव्हा मी विसाव्याला ।
अनु घेतो कंपनींत 'अर्धी,' मन रमवायाला ।
फिरवतो नजर अक्तीभवती, गाडींत, क्वचित्, ।
दिसें कुणी नवयीवना, धार करता नयना ॥

आंस स्रणीची मला....

आंस, क्लांस क्षणी पसरतो, जेव्हा मी विसाव्याला ।
अनु पाहतो स्वप्ने इंद्रधनुषी, मन रमवायाला ।
फिरवतो नजर अक्तीभवती, खोलींत, कदाचित् ।
दिसें कुणी नवयीवना, इन्तजार करता नयना ॥

कवी :- श्री. मधुसूदन दत्तात्रय लेले.